

La llibertat d'anar de festa

Prop de seixanta joves amb discapacitat intel·lectual poden disposar un diumenge cada mes d'una tarda de discoteca i ball al bar musical Mentha Boulevard a Palafrugell



El local de Palafrugell, ahir a la tarda poc després d'obrir les portes. Foto: LLUÍS SERRAT.

Al bar musical Mentha Boulevard de Palafrugell ahir a la tarda hi havia un ambient diferent del que hom s'imagina regna en les nits de divendres i dissabtes. Va ser la primera sessió de discoteca per a persones amb disminució intel·lectual i que organitzen les associacions Afatram i l'AMPA de l'escola Els Àngels. Els propietaris del local el cedeixen de manera totalment desinteressada. L'única diferència que hi ha amb els bars de les mateixes característiques és que en la sessió mensual per a persones amb característiques especials no se serveixen begudes alcohòliques, per raons òbvies. Els pares i mares dels joves no hi poden entrar. I és que per gaudir d'una tarda de ball i festa, com en tots els casos dels joves que surten a divertir-se, és obligatòria la llibertat.

El bar és d'un disseny perfectament adequat al temps actual. Una barra ben il·luminada, semifoscor, quatre pantalles de televisor emeten relaxants imatges de peixos, i un DJ que punxa música electrònica, els principals èxits de Los 40 Principales i la pista plena de gent ballant. També es nota la diferència amb altres locals, en el fet que no veus ningú amb cara de passar-ho malament. Tothom balla amb ganes, alguns i algunes amb més traça que altres, tal com passa a tot arreu.

L'edat mitjana, generalment jove, tot i que hi ha també alguna persona més madura que balla i salta amb tantes o més ganes que els que tenen menys anys. Hi ha també parelles que no se separen ni un sol moment i que manifesten clarament la felicitat de saber que es tenen un a l'altre.

L'Agustí, un dels responsables del local, no pot amagar la satisfacció que li proporciona el fet de cedir el seu local a persones que, massa sovint, la gent prefereix tenir-los en l'oblit. Vivim uns temps en què el que considerem que no és prou maco als ulls més superficials s'amaga.

És clar que la continuïtat està garantida, vist l'èxit de la sessió d'ahir. Els pares i mares que esperaven fora, tot i que no se'ls permet l'entrada, estaven més que satisfets, de veure com els seus fills o filles gaudien de valent lluny de les seves mirades i la protecció que s'acostuma a guardar amb les persones disminuïdes.

Tot i així, hi ha dues monitores que estan atentes i, vista la capacitat de convocatòria, els organitzadors ja es plantegen que n'hauran de llogar dues més.

De fet, amb les altres festes habituals s'hi guarden més similituds que no pas diferències. Com sol ser habitual, les noies tenien molta més traça a moure els malucs i les espatlles que no pas els nois, als ritmes sincopats de la música tecno o les rumbes electrificades d'Estopa. Nois i noies guardant les distàncies sense treure's l'ull de sobre, tal com és habitual en qualsevol sala de festes o ball de festa major d'arreu del territori.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 31-01-2011 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/363966-la-llibertat-danar-de-festa.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss